

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Episcopo Et Clericis Narniensibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

ritate, quod canonicum esset appellatione remota statuerent, & facerent quod super iis ducerent statuendum per censuram ecclesiasticam firmiter observari. Qui, sicut ex litteris eorum accepimus, juxta mandatum nostrum in negotio procedentes, Carnotum ad diem præfixum partibus accesserunt; ubi facta inquisitione juxta mandatum apostolicum diligenti, dictum Camerarium non solum publica laborantem infamia, verum etiam irretitum prænominatis criminibus invenerunt; & reverfi Parisius, præhabito ibidem honorum & prudentum virorum consilio, silentium imposuerunt eidem super præbenda Carnotensis Ecclesie quam petebat, ipsum ab omni officio & beneficio ecclesiastico suspendentes, & ad restitutionem eorum* quos variis, rapinis videlicet, usuris, venditione matrimoniorum, rptione testamentorum nequiter spoliavit, in manibus nostris beneficia ejusdem ecclesiastica retinentes. Licet autem dictus Camerarius ad nostram presentiam accessisset, & postulasset à nobis sibi super sententia dictorum judicum provideri, quia tamen nondum ad nos pervenerat relatio judicum eorundem, à nobis nihil potuit obtinere. Cum itaque tam per litteras judicum eorundem quam per attestaciones receptas ab ipsis, quas nobis suis sigillis signatas mittere studuerant, conspiceret evidenter dictum Camerarium præscriptis esse criminibus irretitum, quod per eosdem factum est approbamus, discretioni vestre per apostolica scripta præcipiendo mandantes quatenus non obstantibus aliis litteris quas falsò se asserit super eodem negotio impetrasse, cum eadem litteræ minimè se contingant, nec super eodem sint negotio impetratæ, cum in illis de quibusdam criminibus in modum exceptionis, in istis autem in modum inquisitionis super criminibus agi mandetur, sicut ex disputatione coram nobis habita diligenti constitit manifestè, quod factum est per iudices memoratos faciatis per censuram ecclesiasticam appellatione remota firmiter observari. Ut autem ceteri qui audierint addiscant à similibus cautius abstinere, Carnotensi Episcopo ex parte nostra firmiter injungatis ut de cetero personas hujusmodi à sua penitus familiaritate repellat, quia cum talia ipsi possint ascribi, verendum erit ei pariter & timendum ne, cum divina & nostra patientia sit abusus, poena sibi gravior infligatur. Datum So-

* condemnantes

ræ xviii. Kal. Octobris, pontificatus nostri anno undecimo.

EPISCOPO ET CLERICIS
Narniensibus.

Cum Narnienses ita sint in reprobum sensum dati ut in profundum vitiorum jam prolapsi contemnant, nos, qui ex injuncto nobis officio singulorum tenemur errata corrigere, insolentiam eorum non valentes ulterius sustinere, civitatem ipsorum districtissimo subicimus interdico, ita quod nullum ibi divinum officium, nullum penitus celebretur ecclesiasticum sacramentum, præter duntaxat in extremis articulis, poenitentias morientium & baptismata parvulorum. Sepulturam verò penitus interdiciamus, ita quod si quis aliquem eorum apud Ecclesiam in Christiano præsumpserit cimiterio tumulare, vinculo se sciat excommunicationis astrictum. Mercimonia quoque cum ipsis fieri à quocunque vetamus; & qui contra prohibitionem apostolicam in iis eis communicare tentaverit, excommunicationis se noverit laqueo innodandum, aliàs temporaliter puniendus à nobis, si quis hujusmodi temporalis nostræ jurisdictionis exiit. Ne igitur vos eorum consortio maculemini, cum is qui tetigerit picem inquinetur ab ea, universitati vestre presentium auctoritate mandamus & in virtute obedientie districtè præcipimus quatenus sceleratorum civitatem pariter exeuntes, per circumposita loca, ubi commodius & honestius potueritis, maneat, denuntiantes eisdem quod nisi à sua contumacia respuerint, cum se ac civitatem suam episcopalis reddiderint dignitatis indignos, si tamen civitas dici poterit quæ peccato suo civitatis honore privabitur, pontificalem eis cathedram auferemus, parochiam ejus per vicinas dioceses divisi; sic tamen quod tibi, frater Episcope, quem obedientem novimus & devotum, recompensationem congruam impendemus, aliàs, dante Domino, cervicositatem eorum spiritualiter & temporaliter adeo compressuri quod per ingens pondus oppressionis in ipsos inductum agnoscent quam gravis sit manus Ecclesie super eos qui Deum & ipsam indurato corde contemnunt. Quocirca devotioni vestre præcipimus quatenus quæ præmissa sunt inviolabiliter observetis, & faciatis ab aliis observari; ne, si secus egeritis, quod non credimus, in poenam vestram eorum culpa redundet, denuntiantes illos diffidatos

Epist. 141
Vt observetur
interdictum
latum in civi-
tatem.
Vide infra in
nos. 111. ca.
16.

diffidatos à nobis, & universis nostris fidelibus injungentes ut eos tamquam diffidatos impugnent. Datum Soræ, pontificatus nostri anno undecimo.

WINDOCINENSI CARNOTENSIS diocesis & sancti Iuliani Turonensis Abbatibus, & Priori Majoris monasterij Turonensis.

TEnorem litterarum quæ vobis ex parte nostra dicuntur super correctione Burgulienfis monasterij præsentatae in litteris citatoris inspeximus comprehensum quas dilectis filiis Luca Abbati & conventui ejusdem monasterij direxistis. Verùm si quem vos habere deceret discretionis spiritum haberetis, ex eo saltem credere potuistis easdem litteras de conscientia nostra minimè processisse quòd nos tam inconstantes & mobiles reputare nullatenus debuistis ut qui paulò antè non sine sollicitudine diligenti per delegatos à nobis monasterium ipsum salubriter corrigi feceramus, recenter voluerimus quæ fuerant bene acta pervertere ac rediivam in eo religionis monasticæ disciplinam recidivæ correctionis occasione vexare. Sed & illud vobis intelligentiam dare potuit quòd præfatæ litteræ nequaquam de nostra conscientia manaverunt, quia cum monasterium ipsum, non solum publico sui nomine, verùm etiam per sui negotia multiplicia, quæ nos frequenter in instantia nostræ sollicitudinis occuparunt, notissimum nobis existat, verisimile non apparet quòd ejus monachos de Burguol, sicut in eisdem litteris continetur, Gallico idiomate scripsissemus, quos sermone Latino Burgulienfes consuevimus appellare. In quo procul dubio deprehenditur quòd si litteræ ipsæ quomodocunque à nostro auditorio processerunt, fraudulenter fuit, ut insuetum, Gallicum nomen positum, ne per Latinum, ut assuetum, monasterium ipsum fuisset redditum nobis notum. Quocirca discretionis vestræ per apostolica scripta præcipiendo mandamus quatenus si nondum per illas litteras processistis, procedere per eas nullatenus præsumatis, & si quid occasione ipsarum forsitan attemptastis, illud sublato cujuslibet contradictionis & appellationis obstaculo penitus revocetis, sollicitè provisiuri ut consideratis omnibus quæ circa litteras ipsas considerata videritis, si falsitatem ipsarum per vos ipsos potueritis deprehendere, tam impetratores ipsarum quam eos qui scienter fuerint usi eis secundum

Tom. II.

pœnam contra falsarios editam appellatione postposita puniatis. Quòd si per vos earum nequiveritis deprehendere falsitatem, ipsas nobis vestris litteris interclusas dirigere non taretis, proviso quòd mandatum nostrum taliter executioni mandetis ne per alium illud oporteat adimpleri. Alioquin de Claromonte, de Chaloccio, & de Buxeria Abbatibus Cisterciensis ordinis Cenomannensis & Andegavensis diocesum dedimus in præceptis ut vobis in ejusdem executione mandati cessantibus, ipsi appellatione remota illud post mensem exequi non postponant. Quòd si non omnes &c. duo vestrum &c. Datum Soræ xii. Kal. Octobris, pontificatus nostri anno undecimo.

LUCÆ ABBATI MONASTERII Burgulienfis ejusque fratribus tam presentibus quam futuris regularem vitam professis in perpetuum.

Vide supra lib. 10. epist. 14.

Religiosam vitam eligentibus apostolicum convenit adesse præsidium, ne fortè cujuslibet temeritatis incurtus aut eos à proposito revocet, aut robur, quòd absit, sacræ religionis infringat. Ea propter, dilecti in Domino filij, vestris justis postulationibus clementer annuimus, & præfatum monasterium sancti Petri Burgulienfis, in quo divino mancipati estis obsequio, ad exemplar felicitis recordationis * Silvestri Papæ prædecessoris nostri sub beati Petri & nostra protectione suscepimus & præsentis scripti patrocinio communimus. In primis siquidem statuantes ut ordo monasticus qui secundum Deum & beati Benedicti regulam in eodem monasterio institutus esse dinoscitur, perpetuis ibidem remporibus &c. Præterea quascunque possessiones &c. idem monasterium in præsentiarum justè ac rationabiliter possidet &c. usque permaneant in quibus hæc propriis &c. Locum ipsum in quo præfatum monasterium situm est, cum omnibus possessionibus & pertinentiis suis. Curtim Burguliensem cum Ecclesia sancti Germani & Ecclesia sancti Nicolai ac omnibus utilitatibus ad ipsam curtim & Ecclesias pertinentibus. Ecclesiam quoque Chociacum super fluvium Ligeris cum portu & quicquid ad ipsam pertinet. In pago autem Turonico quartas tres ex beneficio Corbonis Militis. Item ex supradicto Milite quartas quatuor de curti Suliacinsæ. Item medietatem curtis de Casanias, cum medietate Ecclesiæ sanctæ Mariæ omnibusque utilitatibus ad medie-

Epist. 141. De confirmatione privilegiorum. Vide to. 4. Gall. Christ. p. 206.

* Vide ibid. pag. 202.

D d